NAM THỨ MƯỜI BA. — SỐ THỨ 2494 MỖI SỐ 0$02 NGÀY THỨ SÁU 10 JUILLET 1925

DEPOT LEGAL TONKIN

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LÉGAL INDOCHINE N° 3815

ABONNEMENTS

HANOI

Một năm	6 $ 00	6 $ 90	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 50	6 $ 80	12 $ 00	
Các làng và Các công-sở	»	5	10	5	0	0	0	»
Sáu tháng	3 . 00	3 . 50	3 . 20	3 . 25	3 . 25	3 . 40	6 . 00	
Ba tháng	1 . 50	1 . 75	1 . 60	1 . 65	1 . 65	1 . 70	3 . 00	
Một tháng	0 . 50	0 . 60	0 . 55	0 . 55	0 . 55	0 . 60	1 . 00	

Les abonnements partent du 1er et du 15 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61 63, Rue du Coton, Hanoi

Propriétaire : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHAM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LOÀ

Adresse télégraphique : TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN HANOI
Téléphone n° 038

Réclames dans la 3e page . . . 2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales . 1 $ 00 la ligne
On traite à forfait pour les contrats importants

Ban học bưu-điện ở trong trường thương-mại

II

Có người nói: ở vào cái địa-vị hèn kém như người nước mình, dẫu cho có tài cao trí cả đến bậc nào đi nữa, mà cái hèn kém chung của cả một dân tộc, hỗ để lấy cái tài trí một vài người mà làm khỏi đi được ngay. Người ta ở vào địa-vị như thế tuy có tài có trí cũng chẳng làm được cái sự trạng gì hơn ai; vậy học lắm mà làm gì, tập mãi mà ích chi! gia công cố sức hay chẳng gia công cố sức, đủ tư-cách hay thiếu tư cách thì chẳng qua cũng chỉ ba cọc ba đồng, một ngày hai buổi, đem thân đi làm cái máy ở các sở các tòa, làm vào ngạch dưới thì ăn lương ít, may mà bổ lên được ngạch trên thì kiếm được chút lương nhiều, cũng chẳng gì là có công danh sự-nghiệp được đến phần mình, thì ta cần gì cầu lấy được trí cả tài cao cho mệt; nhà nước bảo hộ mà rộng cho ta được chen vào các ngạch cao cao một thì, thì cho ta được ghẹ vào phần lương kha-khá một thì thì ta cũng chen vào cho được, ghẹ vào cho được, nhưng ta có tội gì mà phải học cho thật tinh, tập cho thật giỏi, dại gì mà gia công cố sức, cần gì mà đủ tư-cách như người; ta cứ việc ỷ-ả cho hết cái hạn năm, hả miệng nằm dưới gốc sung, đến ngày đó có lẽ cũng có sung rơi vào tận miệng, còn lạ gì cạn ao bèo đến đất, mình chẳng học, chẳng tập, chẳng gia công cố sức, chẳng đủ tư-cách đi nữa, thì dễ cũng được mấy người là chịu học, chịu tập, chịu gia công cố sức, mà có đủ tư-cách hơn mình; mà chẳng thế nữa, thì ta đã có cái thủ-đoạn đặc biệt của ta, ta đã có « sẵn bài cháu học » của ta là luồn, là cúi, là lạy, là van, có khi cũng thay được cái công-phu đèn sách dùi mài mà hiệu-quả lại nhạy lại chắc hơn nữa cũng có kia đấy, học cho thật tinh; tập cho thật giỏi mà ăn ai!

Trời ơi! hỡi bạn thiếu-niên anh-tuấn ta ơi! nói thế thì thật là tự khí quá! Ta nên biết rằng: nước cốt ở người, vì người mình kém mình hèn, nên nước mình mới đến hèn đến kém, nếu có được nhiều người tài cao trí cả, thì nước mấy lúc mà đương hèn hóa thịnh, đương kém hóa hay; cái công danh sự nghiệp cứu giúp dân há phải chỉ để dành riêng cho những người được may sinh-trưởng ở nơi văn-minh tiến-tiến, cứ chừng trong lịch-sử, dù đời xưa hay đời nay, phương đông hay phương tây cũng vậy, cũng thấy càng đời suy nước bĩ càng dễ xuất-sản có những nhân-vật làm nên được những công danh sự nghiệp phi thường; Nhật-bản sau khi đã đánh được Nga, có một người chí-sĩ trong nước Nhật tự-thán rằng: ở Nhật bản bây giờ cơ hồ không biết làm việc gì được cho hơn người, có lẽ phải sang tới đại-lục Viễn-đông mới tìm thấy sự nghiệp làm được. Câu nói buồn cười mà cũng có vị thay! Coi thế thì tưởng càng ở vào cái địa-vị hèn kém như người nước mình lại càng dễ có nên danh sự nghiệp lắm; mà đã muốn làm nên những sự nghiệp giúp dân cứu quốc, thì không học, không tập, không gia công cố sức, không có đủ tư-cách thì làm được thế nào; trước kia còn bảo rằng sự học chưa mở rộng, người Pháp chưa chịu đem cái học-thuật tư-mỹ cùng những cái phương-pháp mới quản-trị việc nước thành: thực khai đạo cho mình, thì muốn học muốn tập cũng không học không tập vào đâu được đã đành; nay người Pháp đã lấy lòng rộng rãi mà đem hết cái học-thuật ưu-mỹ cùng những cái phương pháp mới quản trị việc nước truyền-bá cho mình, thì mình đối với sự học ấy, phải coi là cái lý-quyết mạnh dân giàu nước cho mình sau này, tức là cái lợi-khí cho mình có thể bá-ốc vào đó mà càng đáng cái công việc cứu quốc giúp dân, mà làm nên được sự nghiệp công danh chẳng kém gì những nhân-vật ở các nước văn-minh tiên tiến; làm một phần tử quốc-dân trong nước mà lại là cái phần tử tinh-hoa ưu-tú nhất trong quốc-dân mình, như bạn thiếu-niên anh-tuấn mình, có lẽ nào làm điếc làm đui mà không nghĩ đến việc giúp dân cứu quốc; mà nếu có chí giúp dân cứu quốc, thì thế nào cũng phải có cái đồ dùng dụ bị là cái học-thức tương-đương, có lẽ nào người Pháp đã vui lòng mở rộng sự học cho ta, mà ta lại không chuyên cần học tập, lại bỏ cái lợi khí rất tốt mà người Pháp đã sẵn lòng cho mượn cố sức dùng lấy để bá ốc vào đấy mà đứng ra cáng đáng cái công việc cứu quốc giúp dân

Cái ban học bưu-điện trong trường thương-mại mới mở ra đây, chính cũng là một nơi trường-sở luyện tập một cái phương-pháp mới quản-trị việc công, tức cũng là một cái lợi khí to có thể mượn được mà làm nên sự-nghiệp công-danh xứng đáng sau này vậy Ta không học không tập thì thôi, chứ ai đã được có cái cảnh-địa thích nghi, có cái tính chất tương cận, mà được vào học tập cái ban học này, thì chớ nên để cái lòng tự khí như lời người trên kia vậy.

T.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 6 Juillet 1925

Quân Pháp thắng trận ở Maroc

Tin Fez — Quân Pháp đắc thắng và liên tại nhiều khu, quân Riffains tổn thất nhiều.

Muốn dự phòng mọi sự, nên đàn-bà con trẻ ở Tazza đã lánh đi nơi khác, chỉ còn đàn-ông là ở lại mà thôi.

(*Havas*)

Ngày 7 Juillet 1925

Vụ c nước Đức

Tin Genève. — Nước Đức đã ký b'n ga> với của hội Vạn quốc về việc kiểm tra sự buôn bán đạn dược và khí giới.

Tin Dresde. — Đảng xã hội ở bầu quốc Saxe xin giải-tán nhgị-viện.

Cái nạn bãi công ở Âu châu

Hội thợ mỏ ở York (nước Anh) không ưng-thuận mọi khoản của chủ mỏ về việc tiền công.

Tại Durham chủ mỏ Sam h'eda đã đuổi 500 thợ mỏ.

Tại Dasin (Á-nhĩ-'a-) bọn âm nhạc của các nhà hát đình công.

Hạ thủy một cái tàu ở Á-nhĩ lan

Tại Belfast, hạ thủy chiếc tàu Asturian tải lương 42.200 tấn có thể chở được 17.500 hành khách.

Nước Anh với bản hiệp ước bảo chứng

Tại thượng nghị-viện, trong khi bàn về cái chánh sách ngoại giao, và bản giao ước bảo chứng, quan Balfour, thay lời chánh phủ nói rằng cứ theo như bản hiệp ước bảo chứng, thì mỗi khi trong các nước Đức, Pháp, Bỷ, Anh, và Ba-lan, có điều gì không hợp ý nhau, thì sẽ đặt cuộc trọng tài mà phân xử. Nhược bằng có nước không ưng đặt cuộc trọng-tài, và dùng đến binh lực, thì các nước khác phải đề bình tĩnh vực nước bị công-kích. Song nước Anh tưởng cái nghĩa-vụ bản-quốc không phải can thiệp vào các việ c ở Đông-âu.

Nước Anh với nước Nga và Trung-hoa

Quan Chamberlain tuyên bố tại hạ nghị-viện rằng nước Anh chưa có gởi thư gì cho nước Nga về mọi việc xảy ra ở Tương-hải, nhưng còn về sau thế nào không biết. Ông lại nói: hiện nay chánh-phủ Anh đương điều đình với chánh-phủ Trung-hoa, song trước khi bàn với liệt-quốc cũng cùng bị thiệt về việc cỏ-võ của đảng Quốc kieb, thì chánh-phủ Anh không có điều đình riêng với chánh phủ Xô-viết.

Ngày 9 Juillet 1925

Việc Trung-hoa, và việc Maroc tại tư-dân nghị-viện

Trong khi thứ-dân nghị-viện bàn về bản dự-thảo các giao ước với nước Trung-hoa, ông Briand đáp lại mọi lời nghị luận của đảng cộng-sản, có nói: Tô giới Pháp ở Thượng-hải vẫn yên. Ông nói nước Trung-hoa công-nhận rằng chánh-phủ Pháp vẫn đem lòng thành-thực mà ỷ nước.

M. Ouvrey, đã từng ở Viễn-đông 32 năm giời, có khen ngợi bản dự-thảo ấy. Nghị-viện giơ tay ưng thuận mọi khoản.

Về việc Maroc, thì nghị-viện định hoãn không bàn đến lời chất-vấn của ông Vaillant-Couturier vội. Hôm

---

biết nghị-viện không biểu đồng tình với ông Vaillant Couturier, song ông cũng cố bày tỏ ý kiến của mình về cái vấn-đề ấy.

Chiến sự ở Maroc

Quân Riffains đánh đồi-đội, ở một đường trận dài tám kilomètres ở phía bắc Belk asem, song họ bị thua phải lui. Đã rút quân ra khỏi các đồn Bachha, và Oaied-Alian.

Hoàng-tử Nhật sang Anh

Hoàng-tử Chichibu đã tới Londres.

Nước Pháp với nước Đức

Quân Pháp đóng ở Bachum trong tuần lễ này sẽ rút về.

Động đất ở nước Nhật

Ở Nagoya, và ở phần tây Nhật-bản đất lại rung động, tổn hại ít nhiều.

(*Indopacifi*)

SỰ SINH DỤC Ở NHẬT-BẢN

Dân số Nhật-bản một ngày một tăng lên, và không mấy gia quyến là không có con cái.

Cái kết quả tốt tươi ấy, là vì từ ngày Nhật-bản học được khoa học Âu-châu, và biết dùng thuốc Âu-châu, thì số tử của con trẻ giảm đi từ 20 đến 50 / Dân số trong năm 1870 là 30 triệu người, đến năm 19.4 tăng lên là 60 triệu người và mỗi năm số sinh thặng hoa số tử được 800 000, không phải bởi người Nhật sinh nhiều hơn trước, nhưng là vì số trẻ con sinh ra đỡ chết đi nhiều vậy. Ấy thế mới biết vệ-sinh, và cách-trí là những món rất cần cho loài người.

Việc Trung-hoa

Ngày 30 Juin 1925

Đáp một con đường kỷ niệm

Hội toàn quốc cải lương đạo lộ có gởi thư cho quan tỉnh trưởng Giang-tô nói rằng: Tổng thương hội ở Thượng-hải có họp với tổn..vụ cục, tuần hộ cục ở phía bắc Thượng-hải, bàn đáp một con đường vòng quanh tô giới ngoại-quốc ở Tương-hải, định đặt tên là đường *Ngũ-trập* (30 tháng năm) để kỷ niệm về việc đồng bào bị thảm sát.

Đoàn-kỳ-Thụy với việc Quảng-đông

Đoàn-kỳ-Thụy có điện mời Ngô-trấn-Khu là ngoại giao tổng trưởng chính-phủ Quảng-đông kíp lên Bắc-kinh. Và nói rằng bắc nam phải nên chung lòng hợp sức để đối pó với nước ngoài, chớ nên đao-độc cùng nước Anh quyết liệt.

Tình hình Quảng-châu

Hiện kiều dân mấy nước ở Quảng-châu trong khi đi ngoài đường ở cánh tay có dùng miếng vải trắng viết tên nước như chữ *Mỹ* là *Mỹ quốc*, *Đức*. Người Nga đi xe hơi, trên xe có cắm cái cờ nhỏ đề chữ *Nga quốc cố vấn*, để người Tàu dễ phân biệt, khỏi ngộ nhận.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 8 Juillet 1925

Sự hành-động của Phùng và Trương

Cuộc bay Moscou — Bắc-kinh cốt ý giả dạng đem một số tàu bay của nước Nga đến Trung-hoa. Tàu bay ấy hiện đã tới Trương-gia-oan, đem đến cho Phùng-ngọc-Tường. Nay mai còn có tàu bay ở Đức đem đến.

Phùng-ngọc-Tường đương dự bị việc chiến tranh. Hiện trong quân đội Mãng có có đông người Nga đề dạy binh nghệ, quân-đội ấy cộng là 40.000 người.

Trương-tác-Lâm và Phụng-thiên đã dự bị việc chiến-tranh.

Hiện-tình ở Bắc-kinh và Thượng-hải

Ở các phố xá Bắc-kinh hiện không náo-động nữa, song các báo vẫn đăng quốc dân có ý kịch liệt hơn trước.

Ở Thượng-hải không xảy ra điều gì mới.

Thủy quyền-soái Frochot ngày hôm nay đã đi tàu Marco trở về Thượng-hải.

(*Indopacifi*)

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi có một người bà con sinh được một đứa con gái từ năm 1912, đến nay đã ba tuổi, mà người cha chưa vào sổ khai sinh. Như vậy bây giờ muốn vào sổ có được không, và có phải chịu phạt gì không?

LỜI ĐÁP. — Cái trường hợp ấy, chỉ-dụ ngày mồng 4 tháng chín năm Khải-định thứ sáu điều 38 đã nói như sau này:

« Việc sinh tử giá thú hễ không khai báo đúng trong thời hạn đã định thì những người giữ sổ sinh tử giá thú không được vào sổ nữa. nhưng phải trình báo sự quên ấy với quan bản hạt quan bèn hạt sẽ lập tức điều tra cho biết việc sinh tử có thật hay không hay là việc giả thú có làm theo tục lệ không. Kết điều tra xong rồi sẽ làm tờ trình quan tòa Nam án tỉnh và đính cả những giấy về việc điều tra nữa. Tòa-án sẽ quyết định có nên cho phép người thừ ba vào sổ sự khai bao chậm ấy không.»

Còn điều hỏi thứ hai thì điều 35 trong chỉ dụ ấy rằng: « Người nào phận sự phải khai trình về việc sinh tử giá thú không có lẽ gì chính đáng mà quên hay lười biếng không khai trình thì sẽ phải phạt giam từ 6 ngày đến mười tháng và phạt tiền từ 7 đồng đến 50 đồng.

Ph h-L.

VĂN UYÊN

Vịnh tờ giấy thấm

Toàn em tuy trắng phận em đen,
Mong giúp cho đời khỏi nhọ nhem.
Văn-sĩ có thương xin gượng dộ,
Dày vò chi lắm nát lòng em.

Thanh-thủy. Bá Hiền.

Ông già mất ngựa

Có ông lão nhà trên cửa ải,
Một ngựa già trang-trải làm ăn.
Xảy bỏm ngựa tếch rời chân;
Ai ai cũng chắc mười phần mất rồi.
Ông rằng: « Ấy thợ giời lừa lật,
Đã hẳn rằng ngựa mất ngay đâu! »
Đương khi bàn bạc cùng nhau,
Ngựa kia dẫn đã đưới tàu bốt vang.
Nhà ngoại tiếng vui vàng ra ngóng,
Bàn ngựa hồ thoát bỗng về theo.
Ai nấy cũng mừng reo sướng dạ,
Ông cười rằng: Ấy họa cũng nên.
Nào hay lời nói tự nhiên,
Con ông tập ngựa ngã liền gãy chân.
Nhà con một ngã lăn thương khóc,
Ông cười rằng: Ấy phúc nên nên.
Bỗng sau có chiếu bị biên,
Những người cường tráng phải lên [biên phòng.
Con tàn tật hóa không phải lính,
Phúc bình an bèn hạn ; xiết bao
Việc đời ai biết trước nào ?
Kiếp người xoay xở biết bao mà lường.
Họa nương phúc, phúc nằm trong [họa.
Thương hóa vui, vui quá nên [thương.
Nghĩ đi nghĩ lại cho tường,
Thương, vui, họa, phúc, thường gặp nhau.

Triệu-kim-Quỹ

Có nên đọc tiểu-thuyết không?

Đó là một câu hỏi của phần nhiều người phàn-văn không biết có nên đọc tiểu-thuyết không. Câu hỏi đó mà trả lời cho được đích xác, thiệt cũng khó lắm, chớ không phải dễ đâu. Vì chưng nếu trả lời ngay rằng « *không* » thì sao cho khỏi mích lòng các ông văn-sĩ soạn và dịch tiểu-thuyết, mà trong các báo tiểu thuyết xuất-bản ngày nay, biết đâu lại không có một vài pho kiệt-tác, người xem truyện có thể gián tiếp mà lãnh hội được nhiều cái hay về đường ăn ở; bằng nếu trả lời rằng « *có* », thì lại sợ rằng lỡ xem phải những cuốn tiểu-thuyết nhảm-nhí, không những biến mất tâm tánh tốt, mà mất cả tài giờ nữa, rồi thành ra một hạng người vô hạnh, trong trí bao giờ cũng tưởng tượng những truyện viển-vông vô nghĩa vô lý.

Xem đó thì đủ biết rằng: trả lời câu hỏi kia cho được đúng, không thể vắn tắt vài lời mà xong được, mà lại phải xét rõ tâm lý người soạn và dịch tiểu-thuyết, cùng là cái tư-tưởng của người sau khi đọc truyện, thì mới có thể trả lời quyết ngay rằng không hay có được.

Người soạn tiểu-thuyết không có là phải có học-thức rộng, lịch duyệt nhiều, mà phải có tài quan-sát nữa. Người mình ít người có tính quan-sát như người Âu-Mỹ, thấy cái gì cũng để ý xét đoán kỹ càng, bởi thế mới phát-minh được nhiều cái lạ, sáng kiến được nhiều việc hay, Bolfour, bà với người mình, thấy cái gì lạ cũng là chớp mắt bỏ qua, không chịu xét đoán suy nghĩ cho ra mành mối. Người mình đã kém cái tính ấy, nên khi soạn tiểu-thuyết, sao chẳng có nhiều nơi sai lầm, mà tự mình không ý biết được.

Tôi có một ông bạn, sánh về lối soạn tiểu-thuyết, ông không những là một nhà hán-học thâm thúy mà tây học cũng giỏi lắm, và lịch lãm việc đời, bao nhiêu những cái éo-le u-uẩn ở đời ông am-tường được nhiều, năm nay tuổi đã ngoài năm mươi, đôi khi nhàn rỗi, ông cũng tôi bàn về cách soạn tiểu thuyết. Ông thường nói rằng: « Muốn soạn nên một cuốn tiểu-thuyết có giá trị, về lối tả-chân hay là lãng-mạn, trước hết là phải quan-sát kỹ càng các cảnh vật sự trạng ở đời, cái gì hay cái gì dở, mình phải suy đoán cho phâm minh, xem người ta sau khi đọc truyện mình soạn sẽ tưởng tượng ra sao, liệu có ích hay có hại, mình phải tỉ-mỉ-thận trọng kẻo lầm, chớ cẩu lỗi, rán công nghiêm cẩm bà kẻ, đầu Ngô mình Sở, cốp nhặt cho được dài dòng văn tự, hay đở cho người xem truyện thế nào, không quan ngại một ai tốt nào, thì những phẩm tiểu-thuyết ấy không những không mà có hại nữa, mà người soạn tiểu thuyết thế cũng đắc tội với xã-hội chẳng lắm. » Ông nó mấy câu đó, thiệt là phải lắm. Người soạn tiểu thuyết mà không có tính quan-sát thì những việc nói không được đúng, vì tri không người ta tuy là vô hạn mà thiệt là có hạn vậy, cho nên cái tính quan sát rất là cần cho nhà làm văn lắm.

Nếu các ông văn-sĩ thực bụng muốn mượn tiểu-thuyết để làm cái lợi khí để răn dạy người ta trong lúc cuồng-thường suy đồi, nhân tâm điêu điêu thì cần gì hay bằng, ích bằng, song phần nhiều các ông khi viết hay dịch tiểu-thuyết, chỉ nết sao cho lời văn chải-chuốt, ý vị bóng-bẩy, và mong cho bán chạy được nhiều, chớ thực thì nhưng mấy ông nhận tâm kiếm lấy một vài cái gì có hàm cái ý khuyên răn rồi mượn lời mà diễn nó ra.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Trừ các nhà báo ra là không hay phơi cái tâm-sự mình lên cho công-chúng xem, mà phần nhiều là vụ ở sự nghị-luận các công việc ở đời, chớ các nhà tiểu-thuyết thì lại không thế, phần nhiều là phơi tâm sự mình ra, hay là những cái cảnh gì nó cảm xúc đến tâm trí mình, dẫu hay dẫu dở cũng là viết nên truyện ngay. Cho nên có nhiều truyện, ta xem không biết rằng tác-giả muốn nọi một cái ý-tình gì ở trong. Thậm chí có truyện văn ý lại lẻo như nước ốc, xét ra chẳng qua là vì miễn cưỡng mà viết nên.

Sự miễn cưỡng ấy có khi là vì quyền lợi, có khi là vì danh dự vậy. Viết tiểu-thuyết cho được hay, có bổ ích cho người xem truyện, thì trước hết bao nhiêu những cái tư-tưởng thấp hèn phải tránh cho xa, dụng ý từng câu từng đoạn, mà kết luận phải để dư ý cho người xem truyện ngẫm nghĩ lấy. Những truyện dâm hèn không nên dùng nhiều những lời bóng hoa phong nguyệt để khêu gợi cái tình dục của người ta. Vậy sự soạn tiểu-thuyết có nhiều điều cần phải bàn đến, song không phải chỉ ý bài này, vậy xin để khi khác sẽ bàn tường hơn.

Người soạn tiểu-thuyết như thế, còn người đọc tiểu-thuyết lại càng nên cẩn thận lắm. Nhất là các cậu thiếu-niên, trí-tuệ còn sáng sủa như gương trong, chưa biết xét đoán sự tốt, thấy truyện là đọc, ý nghĩa trong truyện hay dở thế nào không biết, chỉ chực bắt chước cái thái-độ của người trong truyện thôi.

Như một cậu thiếu niên xem tới nơi người ta tả cái cảnh một cậu công-tử bột, hay là một anh đại-tướng vu vơ đời nào ấy, thì trông tri chẳng là in ngay lấy sự ăn mặc bánh bao, chơi bời phong lưu, thế là thỏa chí, càng là những cái tư-tưởng viển-vông mất cả học hành. Lại nhất là các cô thiếu-nữ mới càng hại lắm. Vì như thấy trong truyện tả một vài cô lấy được chồng giàu có, sang trọng, hết lòng âu yếm vợ, muốn xài chi thì xài, muốn sắm gì thì sắm, thế thì koi các cô thiếu-nữ sau khi đọc truyện, sao khỏi được không mong muốn như người trong truyện, mà kết tóc xe tơ được với người trẻ tuổi, đẹp trai, lắm tiền, lại biết thương yêu mình. Trong lúc nghĩ ngợi thế, giá có chàng công-tử bột nào lượn qua, liếc mắt đưa tình, thì làm chi người con gái ấy chẳng chuyển tâm, tức khắc đem lòng yêu trộm nhớ thầm chàng công-tử ấy, rồi đến sàng trên bộc trong dâu...

Ấy cái hại là thế, mà sự ích thì thật chưa thấy đâu

Vậy nay tôi có thể trả lời câu hỏi trên kia rằng : « Người lớn mà muốn xem tiểu-t uyết để giải trí thì được, dẫu có vợ phải tiểu-thuyết nhảm cũng không hề chi, còn các cậu thiếu-niên, các cô thiếu-nữ, thì nên cấm hẳn không cho xem làm gì. »

Câu trả lời này, tôi các nhà soạn tiểu-thuyết không biểu đồng tình với tôi, song các ông nên biết cho rằng, hai riêng cho một bọn người, sao bằng lợi chung cho xã-hội, và muốn hỏi đáp cái nền quốc-văn nước nhà ta cũng nên suy xét cho cẩn thận, chớ nên nhân cái buổi nhấp nhem tranh sáng tranh tối này, mà muốn làm gì cũng động đâu Viêt đó hồi trên kia mà nên hỗn nhiều lời, thật là lấy lẽ công bằng mà nói, xin độc-giả biết cho.

(P. L. B.) Thọ-Sơn

VIỆC HANOI

Thời - tiết

7 giờ 31 độ
15 giờ 34 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.	10	60
nhì, —	10	30
— ba,	9	70
Thóc hạng nhất,	6	30
Bắp ngô	6	00

Giá bạc — Kể từ ngày 9 Juillet 1925, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 11 f. 88

Thị giá quốc trái. — Ngày 7 Juillet 1925 : 42,80 — 52,95. — 44,35 — 43 70. 66,25

Tin tàu. — Sở Bưu điện lại có giấy báo-cáo đổi lại giờ tàu *Fontainebleau* chạy như sau này :

Tàu *Fontainebleau* mang thư sang Pháp trừ các vật khai giá (valeurs déclarées) không kể, đến ngày thứ bảy 11 juillet hồi 14 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Tou ane và Saigon.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong c uyến xe lửa 6 giờ 20 sáng 11 Juillet.

Tin đường-sá. - Đường số 17 ở Lục-Nam đi Cầm-lý đã đi lại được.

Quan Toàn-quyền vô Trung-kỳ. — Hàn-lrinh của quan Toàn-quyền Monguillot đi kinh-lý Trung-kỳ như sau này :

Ngày 11 Juillet. — 14 giờ khởi-hành tự Hanoi đi ô-tô vào Thanh-hóa. Xơi cơm chiều và nghỉ tại Thanh-hóa. Quan Khâm-sứ Pasquier xứ Trung-kỳ ra Thanh-hóa đón quan Toàn-quyền từ hôm trước.

12 Juillet. - 5 giờ sáng ở Thanh-hóa đi, 8 giờ tới Vinh, 9 giờ tới Bìnthủy. Nghỉ đi thăm đường Tàu-ấp Meng a. Xơi cơm trưa ở đấy. Chiều xơi cơm và nghỉ lại Hà-tĩnh.

13 Juillet. — 5 giờ sáng ở Hà-tĩnh đi, 10 giờ tới Đồng-hới. Đi thăm đoạn đường xe hỏa Vinh — Đông-hà. Xơi cơm trưa. Chiều xơi cơm và nghỉ tại Đồng-hới.

14 Juillet. — 5 giờ sáng ở Đồng-hới đi, 11 giờ tới Huế. Xơi cơm trưa. Tại phủ Khâm-sứ sẽ có đặt đại tiệc nguiêm tiếp ngài và có mở cuộc khiêu-vũ.

15 và 16 Juillet. - Ở Huế.

17 Juillet. - 5 giờ sáng khởi hành. Xơi cơm sáng tại tòa sứ Quảng-ngãi Chiều xơi cơm tại tòa sứ Qui-nhơn.

18 Juillet. - Thăm các xưởng Delignon ở Phú-phong. Xơi cơm sáng. Chiều xơi cơm và nghỉ tại tòa sứ Qui-nhơn.

19 Juillet. — 5 giờ sáng khởi-hành. Thăm cửa máng nước ở Tuy-hòa, xơi cơm sáng ở khách-sạn. Chiều xơi cơm và nghỉ tại Nha-trang.

20 Juillet. — 5 giờ sáng ở Nha-trang khởi hành. Thăm khách sạn ở Nha trang và sở dương hải nghiệp. Đi Phan rang và Dalat. Xơi cơm trưa tại Dalat.

21 và 22 Juillet. - Ở Dalat.

23 Juillet. — Ở Dalat đi Saigon đến Phan-thiết có dừng lại xơi cơm sáng.

Hội-đồng chính-phủ. Trước khi vô Saigon, quan Toàn - quyền nhắn rằng trong khi ngài đi vắng các công việc không phải đình trệ lại, nên ngài đã định đến ngày mai thứ sáu 10 juillet, hồi 9 giờ sáng sẽ họp ban thường trực của Hội-đồng chính phủ để xét bàn mọi việc. Kỳ hội đồng này sẽ xét hết cả các công việc của các công sở đã đệ trình duyệt tự mấy lễ trước.

Ông Phan chu-Trinh đã về. — Có mấy tờ báo trong Lục-tỉnh có đăng tin rằng ông Phan-chu-Trinh ở Pháp đã về nước nhà chuyến tàu *Fontainebleau* mới rồi. Nghe nói ông đã được nhập tịch dân Pháp rồi, cho nên mới dám bước chân về đây.

Thi hành việc làm địa-bộ — Quan Tuần-tra sở Văn-tự là M. De Fe sai sang chánh sở coi việc thổ trạch Bắc kỳ đi đi Hải-dương và Ninh-bình từ mấy hôm nay để xem xét việc thi hành quyền dân luật thứ nhất về việc làm địa bạ tại mấy phủ huyện trong hai tỉnh ấy đã được kết quả thế nào. Khi nào M. de Fe sai đi tuần tra hai hạt ấy xong có gửi đệ trình lên phủ Thống-sứ thế nào thì sẽ có nhật-định đồng đo quan đồng-lý Graffeuil xét xem việc đem thi hành luật ấy có ở khắp cả xứ Bắc kỳ có tiện không và xét cả bản dự-thảo nghị định của sở Địa-chính về việc làm địa bạ.

MUỐN BÁN

Xe ô-tô « Peugeot » 14/32 mã-lực, sau chỗ ngồi. 4 máy. Mới mua năm 1922, hiện nay còn tốt lắm ; sức xe rất khỏe, khung xe rất dài, có thể chữa làm xe vận-tải thì thực tốt.

Giá . . . . . **2.300 $ 00**

Hỏi tại : 39, Bd Félix Faure, 5, Rue des Teinturiers.

PHIM ẢNH AN-NAM

TOU FOU MAUVAIS SUJET

ĐẠI-HÀI-KỊCH HAI ĐOẠN RẤT VUI

Bắt đầu chiếu tại rạp CINÉMA PATHÉ HANOI
Từ thứ sáu 10đến thứ năm 16 Juillet 1925

Một cái án mạng tại nhà khách-sạn Hôtel des Colonies. — Tối hôm qua hồi 9 giờ ở phố hàng Trống bỗng nghe mấy tiếng súng nổ đùng đùng, ai nấy đổ đi xem thì ra ở khách-sạn *Hôtel des Colonies* mới xảy ra một cái thảm kịch rất ghê gớm. Mấy người khách ngồi uống rượu, đang chén chú chén anh rất vui vẻ, không ai ngờ quá chén hay sao mà sinh ra cãi cọ. Viên đội pháo-thủ Dufour nổi khùng, lấy súc choảng ngay vào đầu hai người khách khác là MM. Casalta và Casabianca bị thương. M. Casabianca lên ra ô-tô lấy súng lục vào bắn viên đội Dufour chết ngay lập tức. Người sát nhân đã để cho linh cảnh-sát bắt ngay.

Lại một người nữa bị bắn chết đem chôn giấu. — Báo *France Indochine* ngày 9 Juillet có đăng về cái thảm-kịch xảy ra tại đồn điền của một ông Tây ở gần Đông-châu, vào khoảng Vĩnh-yên và Tuyên-quang cách mấy hôm trước đây, đại khái rằng : Một người Tây là chủ đồn điền lấy sinh cơ lập nghiệp ở đấy đã lâu, rất thông-thạo tiếng Annam và phong-tục tỉnh-tình Annam lắm, thật in như một người nhà quê đặc. Người ấy có người con lai vừa mắn học tuổi xong mà khi đi linh thì bỏ nhà không biết tiếng Pháp cho đã. Cậu cả cũng hay rượu lắm. Cách độ nửa tháng trước đây, có một ngày cậu vác súng bắn chơi đi ngao-du trong đồn điền của bố, sực gặp một người nhà quê, cậu liền đòi khám thẻ, người nhà quê lúng túng chưa kịp thẻ trình, tức thì cậu giơ súng bắn cho người nhà quê khốn nạn đó một phát. Nhưng người nhà quê đó chưa chết thì cậu lại bắn luôn một phát nữa.

Nhưng mà người nhà quê cũng hãy còn ngóc ngoải ; thấy thế đâm lo, chàng liền về báo cho bố biết, rồi hai bố con ra khiêng người nhà quê chết ngóc ngoải đó vào trong nhà, khi thấy đã chết hẳn thì đem ra chôn giấu bãi đất gần nhà ở. Cách ít lâu lại mộc lên đem chôn ở ngoài vườn, rồi lại bới lên lần nữa đem chôn lần cái đồi bên cạnh cho mất tích.

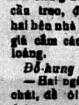
Hai bố con tưởng thế là yên chuyện không ai biết đâu nữa.

Chẳng ngờ gia quyến người nhà quê kia mãi không thấy người ấy về và nghe nói có người bị bắn và đem chôn giấu như thế, liền làm đơn kêu tại tòa sứ Tuyên-quang. Quan sứ lập tức cho xét tìm quả nhiên ở sự tình đều đúng như đã nói trên kia.

Chàng thiếu niên đã giết người kia hiện đã bị tống giam còn người cha thì hãy còn được tại ngoại.

Việc này hiện còn đương xét.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU GAN-CÁ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ : 0$90

Tự tận. — Hồi 3 giờ rưỡi chiều mồng 8 một viên đội Tây tên là Lemé thuộc đoàn công-binh không biết vì lẽ gì lại đến nhà viên đội Lavitry số nhà 50, đường 33 mà tự tận. Đến lúc biết ra thì tinh hình người này xem ra nguy hiểm rồi, nên đã mang lên nhà thương, Bảo-thắy.

Ai tin. — Bản quán được tin buồn rằng bà cụ Trịnh-thị-Điểm mới từ-thế tại quí xá phố hàng Bông gà đã an-táng ngày hôm 8 juillet 1925. Vậy xin có mấy lời kính viếng cụ và chia buồn với qui quyến.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời cảm tạ các cụ, các quan, các ông, các bà đã có lòng phúng viếng và đưa đám thân-mẫu, nhạc-mẫu, tổ-mẫu chúng tôi là :

Bà TRỊNH - THỊ - ĐIỂN

hưởng thọ 80 tuổi

mới tạ-thế tại Hanoi phố hàng Bông, số 22, và đã an-táng ngày hôm thứ tư 8 juille 1925 tại làng Xã Đàn. Trong khi nhà chúng tôi bối rối có điều gì sơ-suất thì xin các cụ, các quan, các ông các bà, thu thứ cho, chúng tôi lấy làm cảm tạ vô cùng.

Cô-ai-tử : Lê-văn-Trạch dit Đông-phương (Vĩnh-yên) và vợ con.
Lê-tiến-Trạc và vợ con.
Nữ-tử : Lê-thị-Lộc.
Tế-tử : Vũ-ngọ-Roãn và các con.

Đông gia quyến bái tạ

Hội thi xe ô tô tại Bắc-kỳ. — Ô-tô Ái-hữu-hội sẽ họp đại hội-đồng tại phòng Hội đồng tòa Đốc-lý hồi 21 giờ ngày thứ ba 21 juillet.

Ban trị sự tạm-thời của hội có các ông sau này :

Chánh hội trưởng : Quan bác-sĩ Le Roy des Barres
Phó hội-trưởng : M. Ducamp.
Trị sự : MM. Pi on et Pelletier.
Thủ quĩ : M. Larrivé.
Ủng thư-ký : M. Barl élémi.

Hôm ấy hội-đồng sẽ bàn lấy bốn chân tham-nghị, trong số ấy thì hai người Nam cũng có dự phần. Hội-đồng lại sẽ bàn đến việc lập thể-lệ hội mới này nữa.

AU CINÉMA TONKINOIS

13, rue des Eventails, Hanoi

Từ ngày thứ sáu 9 Juillet đến thứ hai 13 Juillet 1925

CỦA BÁU CỦA DÂN INCAS

Một phim phiêu-lưu tiểu-thuyết có 12 tờ

Hồi thứ tư : Cái tiền đây máu.
Hồi thứ năm : Một nơi nguy hiểm.
Hồi thứ sáu : Một buổi gớm ghê.

PHI HÀNH GIA MALEC

Hài-kịch chia làm hai phần

Ngày thứ bảy 10 juillet / Ngày chủ nhật 11 juillet } hồi 17 giờ 30

HẠ GIÁ GIẢM GIÁ

HIỆU BÁO-CHẾ :
CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
Có bán đủ cả các thứ thuốc
NĂM MỖI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Số 235

THÚY-HỦ

NGUYỄN-BỈNH-MỤC dịch thuật

Người ấy dặn xong, quay mình trở ra, lại nói :

Mẫu mau mà gánh đến nhé !

Khi người ấy quay ra, đi qua trước mặt *Dương-hùng* và *Thạch-tê*, *Dương-hùng* trông thấy, biết là người quen, mới gọi mà bảo rằng :

— Tiểu-lang đấy à ! Tiểu-lang không trông thấy tôi hay sao !

Người ấy quay đầu lại nhìn, liền hỏi :

— Ân-nhân đi đâu mà bỗng tới đây ?

Mới xem, tác khắc cái đầu sụp lạy *Dương hùng*.

HỒI THỨ XLVI

Dương hùng đỡ người ấy dậy, rồi gọi *Thạch-tê* bảo chúng người ấy làm lễ tương kiến.

Thạch-tê hỏi rằng :

Ai đó ?

Dương-hùng nói :

— Hiền-đệ đây tên gọi *Bổ hưng*, quê ở phủ *Trang-sơn*, chỉ vì sát mấy dân-sự, cho nên chúng vẫn gọi là *Quí kiếm-nhi*. Năm trước đi buôn qua đất *Kế châu*, vì sự tức-giận, đánh chết một người đồng-bạn, bị quan phủ *Kế-châu* giam-cầm. Tôi thấy là một người giỏi miếng quyền-bổng, hết sức cứu giúp, không ngờ ngày nay lại gặp ở đây.

Bổ-hưng hỏi. *Dương-hùng* rằng :

— Cớ việc quan gì mà ân-nhân lại đi đến chỗ này ?

Dương-hùng vì tai bảo rằng :

— Ta ở *Kế châu* giết người bỏ đi, định vào đăng *Lương-sơn-bạc*. Đêm qua nghỉ trọ ở *Chúc-gia-điếm*, vì có một người bạn tại thôn bắt trộm con gà, gây sớm của nhà trọ đề ăn thịt, thành ra hai bên xung-đột lẫn nhau, chúng tôi lại đốt cháy cái nhà trọ ấy. Ba người chủ ấy không kịp chạy, không ngờ có kẻ đuổi theo, chúng tôi đánh ngã mấy người của họ chạy, về sau trong đống có khó, bỗng thấy ra hai người sán-lâm mão người bọn tôi là *Thôi-thiên* mà tôi đi mất. Còn hai chúng tôi chạy liều đến đây, vừa toan hỏi thăm đường đi thì may sao lại bỗng gặp Hiền-đệ.

Bổ-hưng nói :

— Ân-nhân chờ lo-ngại ? Để rồi tôi báo chúng tha *Thôi-thiên*.

Dương-hùng nói :

— Hiền-đệ hãy ngồi đây uống một vài chén rượu,

Ba người cùng ngồi uống rượu, *Bổ-hưng* liền nói :

— Tôi từ khi ở *Kế-châu*, nhờ ân-nhân cứu cho, sau về đến đây, lại được gặp một vị quan-nhân có lòng tin yêu ; dùng tôi làm chức chủ-quản ở trong nhà. Trăm công nghìn việc, đều giao phó về một tay tôi cả. Ông chủ tôi yêu như thế, cho nên tôi cũng chẳng tiếc về đất quê hương.

Dương-hùng nói :

Đại quan nhân ở đây là ai ?

Bổ-hưng nói :

— Phía trước cái đài *Bộc-long-cương* đây có ba ngọn núi, mỗi ngọn núi là một thôn-trang : Khoảng giữa là *Chúc-gia-trang* ; phía tây là *Hồ-gia trang* và phía đông là *Lý-gia-trang*. Cả ba nơi thôn-trang kể hàng một hai vạn quân-mã, mà chỉ có *Chúc-gia-trang* kia là hách-dịch hơn. Người gia-trưởng ở đây tên gọi *Chúc-triều phụng*, có ba con trai, chúng gọi là *Các-thị tam-kiệt*. Con trưởng tên gọi *Chúc-long* ; con thứ hai tên gọi *Chúc-hổ*, con út tên là *Chúc-bưu*. Lại có một vị giáo-sư ở đấy, tên gọi *Loan-đình ngọc*, sức khỏe lạ thường, một mình địch nổi mười người. Bọn trang-khách cũng có đến một hai nghìn người. Phía tây có *Hồ-gia trang*, trang-chủ là *Hồ thái công*, có một người con trai tên gọi *Phi-thiên-hổ Hồ-thành*, võ nghệ cũng khá, lại có một người con gái rất anh-hùng, tên gọi *Nhất-trượng thanh Hồ-tam nương*. Nàng này cưỡi ngựa, hai tay cầm ba thanh « Nhật-nguyệt song đao », khiến được như phép. Còn về phía đông tức là thôn-trang của ông chú *Bổ-hưng* này, tên gọi *Lý trang*. Vẫn bay dùng một ngọn « Hồn-thiết-điểm-cương sang », sau lưng đeo 5 lưỡi phi-đao. Trong một trăm bước đuổi bắt người ta, thật là thần-xuất quỉ một. Trong ba thôn-trang ấy đã kết nên cùng nhau sinh-tử một lòng. Nếu có hay dở điều gì, phải biết sức cứu giúp. Chỉ sợ bọn hảo-hán ở *Lương-sơn-bạc* đến vay lương, cho nên chúng tôi đều phải phòng-bị sẵn sàng về việc đối-địch. Bây giờ tôi xin đưa hai ngài về yết-kiến ông *Lý* đại-quan-nhân tôi để nhờ viết thư cứu *Thôi-thiên* ở ngục.

Dương-hùng lại hỏi rằng :

— Ông *Lý* đại-quan-nhân đây có phải trong bọn giang-hồ xưa nay vẫn thường gọi là *Phác-thiên-điêu Lý-tứ-ông* đó chăng ?

Bổ hưng nói :

— Chính phải đấy !

Thạch-tê nói :

— Tôi vẫn thường nghe trong bọn giang-hồ nói chuyện ở *Bộc-long-cương* có *Phác-thiên-điêu Lý-tứ* là tay hảo-hán, không ngờ lại chính ở chỗ này. Nếu vậy thì chúng ta vào yết-kiến một phen cũng hay !

Dương-hùng liền gọi tiểu-bảo tính tiền, nhưng *Bổ-hưng* khi nào chịu nghe, nhất định xin nhận trả. Khi ở trong tửu-điếm đi ra, *Bổ-hưng* đưa *Dương-hùng* và *Thạch-tê* đến *Lý-gia-trang*.

Dương-hùng thông thấy quả là một nơi đại-trang-viện, xung quanh có trồng rất nhiều bạo, phía ngoài trồng lại có một lần rào, trên bờ bạo có mấy trăm cây liễu, lớn tầy người ôm. Lối cửa giữa đi vào, có bốn một cái cầu treo, gì thắng vào nhà khách, hai bên nhà khách có hơn hai chục cái giá cắm các đồ binh giới, trông sáng loáng.

Bổ-hưng nói

— Hai ngài hãy đứng chờ đây một chút, để tôi vào báo trước và mời đại-quan-nhân tôi ra đây.

Bổ-hưng vào trước một lúc, bỗng thấy *Lý-tứ* ở nhà trong đi ra. *Bổ-hưng* theo *Dương-hùng* và *Thạch-tê* vào phòng khách để yết kiến *Lý tứ*. *Lý tứ* vội-vàng đáp lễ lại rồi mời ngồi nói chuyện. *Dương-hùng* và *Thạch-tê* hai bên tên tê-thật, mới đem vào ngồi.

Lý-tứ gọi người nhà dọn rượu khoản-đãi. *Dương-hùng* và *Thạch-tê* sụp lạy mà thưa rằng :

— Nước đại-quan-nhân viết thư đến *Chúc-gia-trang* xin thu cho *Thôi-thiên* thì cái con ấy không bao giờ chúng tôi dám quên vậy.

Lý-tứ nói mời thầy đỡ dạy học vào để thương-nghị viết một phong thư. *Lý-tứ* ký tên và đóng dấu hẳn hòi, bảo một người nhà chủ-quản cưỡi ngựa đem đến *Chúc gia-trang* để đón lấy *Thôi-thiên* về. Viên phó chủ-quản vâng mệnh, cưỡi ngựa ra đi. *Dương-hùng* và *Thạch-tê* tỏ lời cảm tạ.

Lý tứ nói :

Hai vị trang-sĩ cứ yên lòng. Có bảo thư của tôi đưa đến tại thì nhẽ nào chẳng cũng phải tha vậy.

Dương-hùng và *Thạch-tê* lại tỏ lời cảm tạ. *Lý tứ* nói :

— Hãy xin mời hai đông vào nhà trong, uống mấy chén rượu để ngồi đợi.

Hai người theo vào nhà trong, đã thấy có sẵn rượu khoản-đãi. Khi ăn cơm xong, ngồi uống nước trà, *Lý-tứ* hỏi đến sang pháp, thấy *Dương-hùng* và *Thạch-tê* nói được trăng lý thì rất lấy làm mừng.

Bèn hỏi gặ tỉ thì thì viên phó chủ-quản về. *Lý tứ* gọi vào nhà trong hỏi rằng :

Có người mà ta sai đi lấy về bây giờ ở đâu ?

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
ĐỘC VÀNG
Máy mỏ-neo,
15 chân kính
Mặt sứ kim
có chất lân-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
29, Phố Paul Bert, — HANOI
2009

CON GÌ THÚ HƠN ?

Bán-hiệu có cho thuê cả đĩa hát cùng là máy hát cho những ngài nào để tiền ký quỹ.
Bán-hiệu sắp nhận được đĩa hát mới mà bán-hiệu mới lấy tiếng như là : Đĩa âm-nhạc, Đĩa hát Cô-đâu, tuồng Cải-lương, văn-vân... rất hay !!! rất lý thú !!! chạy bằng kim sắt, rất bền !!! rất rõ !!! của nhà « Victor » có tiếng nhất Hoàn-cầu.
CHANSON & Cie, HANOI

Thứ sữa tốt thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu Confé *của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hòa-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cùng tất cả mọi người ưa thứ sữa đặc có chất nguyên dùng rất tốt.*

Ai có tỉnh khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :
COMPTOIRS COLONIAUX CHIRIS
Haiphong. 2220

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi sấy, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xứ nay, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi làm hại đó, muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh-khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal
0$95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (Trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sổ vọng.

Nếu phải yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhẩm, và giá lạnh, chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền là 0$90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, *Phố Paul Bert có bán.*

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất Santal và chất Copahu nên
Giá 1$50 một hộp

Khai-trí Tiến-đức. — Hội-đồng nhà Công-quán kia đặt để các ngài Hội-viên biết rằng nhân dịp ngày kỷ-niệm dân quốc của Nhà-nước Bảo-hộ, tiệc thường kỳ này đặt vào tối hôm 14 Juillet 1925 tức là 24 tháng năm ta.

Tiệc đặt ăn từ 19 h. 1/2 Giá mỗi vị là 2 đồng — Tiệc xong có ca nhạc và các cuộc chơi giải trí, về lại tối hôm ấy trông ra cảnh-tượng hồ Hoàn-kiếm chắc là ngoạn mục lắm.

Vậy kính mời các ngài hôm ấy lại dự tiệc đông cho vui vẻ, ngài nào dự tiệc và có mời gia-quyến cùng khách ngoài xin biên tên vào sổ hội cho ít ra là một hôm trước, thì mới kịp sắp tiệc, các ngài ở các tỉnh ngoài muốn dự tiệc cũng xin gửi thư về bảo trước như vậy.

* *

Nhân dịp chúng tôi lại nhắc rằng kỳ đại hội-đồng mới rồi đã *bỏ hẳn khoản đóng tiền kinh-phí hàng năm của nhà Công-quán*, như vậy thì các ngài có nâng đỡ lại luôn thì mới duy-trì nhà công quán được.

Mục-đích đặt ra nhà công-quán theo như điều lệ hội là để lấy chỗ lịch-sự tử tế cho các ngài hội-viên rộng việc giao tế sang nhau và thêm tình thân-ái, chứ không phải là chỗ ăn chơi xa-xỉ, *vì là giá các thực phẩm đều theo như các hàng ngoài cả*, mà khi ăn xong hay là khi lại chơi, lại có quyền tự-do tuỳ-ỷ đã các cuộc giải trí trong một nhà to-tát, lịch sự, sạch-sẽ, mát-mẻ, ở giữa đất Thăng-long này, lại sai bảo bồi bếp thừa ngu i nhà vậy, vì là người làm của bội tác là người làm của các ngài vậy (có bếp tốt làm được đủ các thứ bánh ngọt gateaux và petits fours).

Các cuộc giải-trí là :

Các thư-viện ở các nhật-trình và tạp chí Tây Nam.

Có các trò chơi như là : Đấu-bò, Thăng-quan, Tam-hường. Mã-tước, Tổ-tôm, Tài-bàn, Tam-các, các bài lá Tây Billards bàn to bàn nhỏ.

Có đu cho trẻ con chiều mát chơi.

Hội-đồng nhà công quán
Kính-đạt.

Mấy bức thư ngỏ-cùng ông hội-trưởng hội Ái-hữu Bưu-điện. — Bản quán có tiếp được mấy bức thư của các tỉnh, và ở Hà-nội nữa rằng bản-nghị-định về việc đặt lớp Bưu-điện tại trường Thương-mại, định hạn tuổi vào học đến 25 tuổi là cùng, mà cả những viên thư ký bưu-điện làm việc đã lâu, có muốn vào lớp học lấy cũng phải theo lệ thường, v. v. như vậy có phần thiệt cho các viên thư-ký muốn theo học, mà quá cái tuổi mất rồi, và có ý trách ông hội-trưởng hội Á-hữu bưu-điện không ga công vận-động và thỉnh-cầu với cánh-phủ những điều ích lợi cho anh em. Trong bức thư ấy lại kể lắm truyện lôi thôi về một việc của hội ái hữu ấy trong mấy năm nay. Các ông nhật-thành với việc hội, viết bức thư ấy nên gửi thẳng đến ông hội-trưởng thì hơn, chứ đăng báo thì dài quá, mà cũng không ích gì cho hội viên trong hội.

Đã dám hối-lộ ư ? — Vừa rồi có một công-ty ô-tô vận-tải ta có phái một người đệ-biểu đem một món lễ định hối-lộ một viên cảnh-sát giữ về việc khám xét các xe ô-tô, để cấu ngơ và trợ chỗ cho. Chẳng may gặp phải viên cảnh-sát lấy tóm cả cả hối lộ và người hối-lộ, lấy chứng cớ đem ra tòa án, thành ra việc đến lôi-thôi. Ai nghe chuyện cũng phải chê cái người đi hối-lộ đó là xuẩn quá ; tại Hà-thành vừa có việc rắc-rối về các khoản tiền phạt chưa xong, mà đã dám đem hối lộ một viên cảnh sát thì thật thái ngu vậy.

Nạn xe cộ. — Trưa hôm mồng 8 chiếc xe sắt B. T. H. số 17 đụng phải chiếc xe bò số 16 ở trước chợ Đồng-xuân, may sao không việc gì đến người mà xe cũng chỉ bị hư hỏng xoàng mà thôi.

Mất trộm. Đào Tayết 29 tuổi ở số nhà 39 phố hàng Gà ấy trình tại sở Cảm rằng mất trộm một đôi bút-chì vàng và mấy cái áo quần đáng giá 24 đồng. Chẳng hay cái món trộm 24 đồng này là một vài phần trong bộ cánh, hay là cả cái giang-sơn ? Nếu bộ cánh có bấy nhiêu thì cũng khá rầy-rà cho chị em lắm nhỉ ? Từ đây lấy chi mà tiếp các quan ?
T. Đ. K.

NƯỚC-CHANH
HIỆU T. B.
TỐT NHẤT, SẠCH NHẤT, LẠNH NHẤT
BÁN BUÔN TẠI :
25, Phố Tiên-tsin (cạnh Điếm) Hanoi

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Nạn xe cộ. — Hồi 18 giờ 45 ngày thứ tư một chiếc xe bò do tên Hoàng-văn-Thường kéo đi đến phố Đầu-cầu thì va phải chiếc xe tay hiệu P.K số 2376 Chiếc xe tay gẫy mất bánh xe bên phải, không việc gì đến người.

Việc bắt chó. — Ngày hôm qua linh cảnh-sát bắt được hai con chó tự chạy ngoài đường đã đem về nhà nhốt sau vật của thành phố.

Mất trộm vi. — Hoàng-đắc-Đức 32 tuổi làm ca sở than Kẻ bảo trình mất trộm một cái vi đựng 19 đồng bạc và các giấy má vật.

Giải ra tòa án. Tên phó may Ng-văn-Khiêu 25 tuổi nhà ở Hòn-kinh ăn trộm một cái nhẫn và một cái bóng đèn điện ở cửa một nhà kia ở phố Đầu-cầu phải bắt giải ra tòa án xét nghĩ.

Trời công quá. Ngày hôm kia và ngày hôm nay gần ngày quá, đến nỗi những con đường đổ nước đều chảy ra cả, xe đi thành vết hằn nhiều chỗ. Trời đã nắng nóng như thế mà không có tí gió nào thì thực khổ cho người ta lắm.

HÀ-ĐÔNG

Lý trưởng làm liều. — Người lý trưởng làng Công-xuyên phủ Thường-tín, tên là Ng-kiêm-P. ăng 32 tuổi, ngày 3 juillet vừa rồi chẳng cả số tiền thuế của làng nộp là 1.700 đồng rồi trốn đi mất. Bởi vậy quan Công-sứ Hà-đông đã lập tức đánh giây thép xuống nhờ quan Đốc-lý Hải phòng cho truy nã giúp, vì nghe tin tên lý-trưởng ấy trốn xuống Hải-phòng.

THÁI-BÌNH

Cái nạn ma men. — Ngày tết đoan-ngũ mấy hôm đây tại một làng kia, các cụ làm lễ cầu phúc xong, thừa-thần chi huệ cùng ngồi ăn uống hai bên hành lang giải vũ, thượng mục hạ hòa rất là vui vẻ, đến khi gần tan cuộc rượu không biết vị đâu mà sinh ra sự ẩu đả rất ghê gớm. Đâu vì một người kỳ-mục và một người phó-lý mua say quá, hai bên bỗ mạ nhau rồi đánh nhau rạch đầu xẻ tai, đến nỗi phóng sự cả ra sân đình, bắt đầu xô đẩy nhau nọ đến nhau kia. Lại ẩm kẻ đầu chẳng phải phải tai, dương ăn uống phải bỏ chạy dạt ra hai bên, lác bác giờ hai bên dương hăng hái không ai can được. Đến khi hơi men đã hả rồi thì hai bên cùng bị trọng thương cả, quá chết nữa thì đến có án-mạng chứ chẳng chơi !

Ẩu nông làm chi thế, tai tiếng để đời, không khéo lại còn tức nhau mà kiện cáo đến mất nghiệp nữa kia đấy !
G. lai cảo

NINH-BÌNH

Tiệc tiễn quan chánh Công-sứ Auger. — Hồi 6 giờ chiều thứ năm 2 juillet vừa rồi, các viên chức thuộc ngạch chánh-phủ bảo-hộ ở tỉnh Ninh-bình có thiết một tiệc champagne tại hội-quán hội Trí-tri, để tiễn quan chánh Công-sứ Auger về nghỉ bên quí quốc. Dự tiệc có các quí-quan và các quí phu-nhân, các quan lại An-nam, các ông nghị-viên và cả bang-trưởng Trung-sơn nữa.

Trước khi dâng cốc rượu kính chúc quan chánh Công-sứ Auger thì ông tham-tá Vũ-như-Trác thay mặt anh em đọc bài diễn-văn bằng chữ Pháp chúc ngài về nghỉ bên quí-quốc được mạnh ; lược kể qua những công cuộc mở mang khai hóa cho dân tỉnh Ninh-bình từ khi ngài trọng-nhậm đến giờ, và cảm tạ đức chính nhân từ của ngài đối với dân cùng những người thuộc hạ. Ông Trác lại nhân dịp xin phép bày tỏ mấy lời để p-á-khám cái tư-tưởng hẹp hòi của những kẻ mơ-hồ nghĩ rằng những viên chức tòng-sự với Chính-phủ bảo hộ là bị vị và trục lợi thì không phải. Đọc xong bài diễn-văn mọi người đều vỗ tay, rồi quan Chánh-sứ Auger đáp lại mấy lời vắn tắt như sau này : Nghỉ rất lấy làm cảm động tấm lòng qui hóa của các viên chức đặt tiệc tiễn ngài và đã biết lòng giúp việc chánh-phủ. Phàm người Pháp nào sang đây có trách-nhiệm để khai hóa cho dân nước Nam, bất cứ chức phận gì cũng cần phải có các viên-chức Annam giúp việc, vậy tình liên lạc Pháp-Việt là một sự rất cần phải có, và mọi người đều phải kiên-nhẫn mới chóng tiến-hóa được.

Nhưng ta phải hiểu rằng nước Nam trước theo văn-minh Tàu, đã lâu cho nên chậm đường tiến-hóa, điều đó hiện nước Trung-hoa để tự nhận và đã theo học cách văn-minh Âu-châu để khai hóa nước mình, nhưng vì có ý muốn cấp tiến quá, rốt cuộc chưa được thành-hiệu, mà trong nước không được tĩnh-trị. Vậy nước Nam nay như có nước Đại-pháp sang bảo-hộ đưa bạt văn-minh Âu-châu sang theo giống cho ta phải trong thì mà nói theo, cứ tuần tự nhi tiến, tuy chậm nhưng chậm chắc, như nước Pháp được văn-minh như ngày nay không phải là công việc một ngày, một năm mà nên được. Ngài lại khuyên chớ vội nghĩ như mấy kẻ nông nổi tưởng rằng nước mình đã được là cực văn-minh, có thể tự trị được, điều đó là sai, ta còn phải theo học nhiều, phải một lòng tin cậy những người nước Pháp phải sang để dạy dỗ khai hóa cho nước Nam và phải lấy lòng trung thành giữ tình liên-lạc Pháp-Việt cho vững bền thì mới có hy-vọng kết quả được.

Sau hết quan Công-sứ Auger cảm ơn các quan chức giá các viên chức ở lại được mọi sự bình yên và ngài xin ghi nhớ những viên-chức đã hết lòng trung-thành trong bốn năm ngài cai-trị tỉnh Ninh-bình.

Đoạn ngài cùng các quan Tây Nam truyện trò một cách rất vui vẻ cho đến một giờ hơn mới tan tiệc.
C. B. lai cảo.

VIỆC TRONG-KỲ

TOURANE

Đánh nhau dữ đội. — Tối tứ tư 1er Juillet, cảnh sát trong quãng phần thành phố, phải một bữa sợ nắt phi thường, mà nhất là ở 15e Mê-tây lại tỏ ra tình trạng nguy cấp lắm. Nguyên do có gì đâu, số là nhân có mấy chiếc tàu tuần tiễu ghé lại cửa Hàn, linh thấy được phép lên chơi trên bộ, dọng mấy bác quá chén gây chuyện với mấy bác tàu tập tại trong xóm chị em ; ban đầu còn lời lẽ xong đột lẫu nhau, sau nổ điên cuồng lên bèn nào cũng giở miếng võ ra mà đối địch, bên rút dao găm mác sáng choang, bên vác gậy đánh vun vụt, bên mạnh bên yếu, người cậy khỏe, kẻ cậy đông, vì vậy mà đi ăn đánh nhau chẳng lâu chẳng là rộng ra mãi, cho đến nỗ cả nhà cơ đội vác dao cầm gậy đuổi nhau ngay ở ngã làm nào động ca phố phường, khiến cho làm nhà phải đóng cửa ngồi im, lắm người kinh khiếp tên la rầm rĩ. Sau đến các quan binh và quan cảnh sát ra giẹp mãi mới yên. Lại cũng may có trận mưa to thình linh đổ xuống làm cho đám nao nhiệt cũng tan đi được một lúc. Coi tội nghiệp thay cái ông kia đương ngồi trên xe, và có thông kia đương ở trong nhà cũng bị vạ lây thất điên bát đảo, mà có ít ông chẳng may lại bị chúng đánh chảy máu đầu trọng thương.

Nhân trận lấy mà luôn hai hôm sau lắm chỗ phải để phòng, làm cho trong phố xá cũng kém mất sự vui vẻ.

Cuộc thi thơ

Của Nhà-văn-Quyên sưu-tầm

MMCCCLXVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu mạo ngày nga khoảng Nhị Nùng,
Phong-hóa huyền truyền từ đất Bắc,
Cung-tường ngất lớp sánh trời Đông,
Mảnh bia nét bút son còn thắm,
Bình ấn lô-hương lửa vẫn nồng,
Trải mấy xuân thu gương sáng quắc,
Để người thần tử được soi chung.

Nguyễn-Huyên, làng Tư-am, Hà-đông

MMCCCLXIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu Giám Khuê-văn giữa Nhị Nùng,
Lý để ra tay xây cột chính,
Lê triều một bụng dựng bia-phong,
Rừng nho giải khắp miền thôn-giã,
Bể thánh xây cao cõi Á-đông,
Bia nỗ trăm hoa phong-cảnh thịnh,
Hai đường học giáo đã nên công,

Linh-đào-Tiên, Nam-hương
N° 11, rue Résident Miribelle, Hanoi

MMMCCCLXX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Nền đáng gây nên trải mấy đông,
Lý tốt Lê trươi cung miếu hạnh,
Núng xanh Nhị biếc nước non hồng,
Kinh qua lửa Hạng pho chưa nát,
Bia giải mưa Âu dầu chẳng phong,
Còn đất còn trời còn đạo-thống,
Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,

Đỗ-thúc-Hồ
Chánh-hội làng Tảo-khê, Hà-đông

MMMCCCLXXI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Có phải đây là cửa Khổng không ?
Đỗ chói lâu son nơi bể ngọc,
Xanh ri bia đá chốn sân rồng,
Văn-chương sáng lỗ so vừng nguyệt,
Hương khói cao bay ngất đỉnh Nùng,
Ngõ đạo ký nam nên vững giữ,
Xin đừng ngành Bắc chớ trông Đông.

MMMCCCLXXII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Bể thánh rừng nho phải đó không ?
Ngói lợp lâu hồng mưa chẳng tới,
Rêu phong bia đá nắng không xông.
Cung-tường muôn nhận người khôn thấu,
Hương khói nghìn thu đạo vẫn sùng.
Thủ Tử tuổn về trăm bến Nhị,
Nền văn này vững sánh non Nùng.

Vũ-văn-Xám
Làng Trung-thôn, Nam-định

(Còn nữa).

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ năm 9 Juillet 1925

TẠP KỊCH TRÍCH DIỄN

Đoạn thứ nhất :

KIM VÂN KIỀU

(Hồi thứ I)

Diễn tử chỗ Thúy-Kiều đi thanh minh gặp Kim-Trọng rồi hai bên tự tình với nhau.

Đoạn thứ hai :

QUAN ÂM THỊ KÍNH

Diễn tử chỗ Kính-tâm bị can đến chỗ làng ra bắt khoán Thị-Mầu.

Đoạn thứ ba :

THẢO-MAI - XUẤT GIÁ

Diễn tử chỗ Kính-xuyên mượn mối đi dạm Thảo-mai làm vợ lẽ đến chỗ Kính xuyên rầy công-chúa.

Đoạn thứ tư :

BỢM GIÀ MẮC BẪY

(Hài kịch rất là buồn cười)

Bài tạp kịch này có nhiều điệu hát và giọng hát hay, xin các qui-khách hạ cố đến xem đông cho. Xin lấy vé trước kẻo hết. Có bán vé trước từ tối thứ tư.

Tối thứ sáu 10 Juillet 1925

TRUNG HỘI CHÂN CHÂU SAM

Vì gì một chút áo tia,
Để ai bẩy nổi, nằm chìm vì ai.

ANNONCE LÉGALE

PHÒNG GIẤY LUẬT SƯ LARRE ET COUESLANT
số 42 đường Henri-Rivière Haiphong

Đến ngày 22 Juillet 1925, hồi 8 giờ rưỡi sang, tại Tòa án Haiphong, phòng hội-đồng, sẽ bán đấu giá :

1° Một cái nhà ở đường Bonnal, số 166, Haiphong, có gác, nhà bồi và nhà bếp riêng, làm trên khu đất rộng 1095 thước vuông.

Đặt giá là : Một vạn đồng (10.000 $).

2° Một cái nhà ở đường Harmand, số 2, 4 và 6, Haiphong, có gác, nhà bồi và nhà bếp riêng, làm trên khu đất rộng 629 thước vuông.

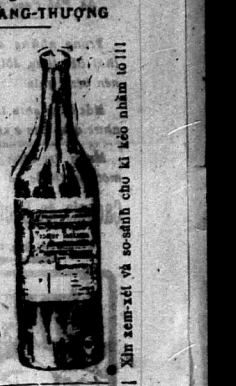
Đặt giá là : Sáu nghìn đồng ($.000 $).

Ai muốn cần biết điều gì, thì cứ lại hỏi quan luật-sư Larre et Couesland.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài quý-hóa biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các ngài gửi ông nào mua thì gửi tiền cho ; bổ không có tiền gửi theo giấy mua thì báo-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ ngày hoặc mồng một tháng tây trở đi cho gọn.

Rượu bổ-đào :
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Thực hình tự nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc về những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm lộn !!!

Ngày nào 7 tháng năm, hiệu hộ Khánh-định thò ba, tên Hội-các phụng lời chân phê rằng :

Chiếu nay đại được phòng văn MONTÉS quí-hóa, có chế nên một thứ rượu bổ để tăng ngự dụng quả rất hay, đáng nên gia thưởng, trước lục phẩm thị gửi cho qui được phòng chế-ông để xứ thanh-giá.

Khâm thử.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bán-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÉS
54, Phố Trang-tiền, 54
HANOI
Xin mua cứ theo ở dưới thì hơn là bảo mãi.

Bột ăn PHOSPHATINE FALIÈRES danh tiếng lâu nay, bán nơi đựng trong hộp thiết bằng chì khít kính lắm.
Có mua nhuộng cho được bột PHOSPHATINE FALIÈRES chớ lấy thứ than, ích cho con nít mất sữa, người lớn đau huyết, ông già bà cả tốt-nhuyễn, cũng là kẻ ốm đau mới mạnh.
Có trẻ bán công bột — Tại chỗ thì ở Paris, 35 6, đường La Tacharte.

GRANDS MAGASINS REUNIS
PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

Các thứ đèn giấy thuần sắc hay là tạp sắc. Đáy bằng giấy bồi. Cao 19 c/m 0fr. 40

Đèn quả bóng Tạp sắc ..... 1 fr. 30 3 fr. 50

Pháo cây bông RUGGIERI
1.350, 1.010, 750, 500, 350 et 275 fr. 00

Lửa Bengale đỏ và xanh
0 — 0fr. 00 ; 1 — 0fr. 50 ; 2 — 3fr. 50 ; 3 — 5fr. 00 ; 4 — 7fr. 00

Pháo thăng thiên (Comète, Queue, S filet, etc.)
16 — 20fr. 00 ; 8 — 21 fr. 00

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghịp.

Mắc bệnh ghịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một lọ 100 cachets

Nếu các ngài mệt nhọc, yếu đuối, thì nên uống thuốc Pilules Pink, kẻo sau lại hối rằng sao không uống sớm.

Thuốc Pilules Pink bổ huyết và bổ gân, làm cho ngon miệng, và dễ tiêu. Thuốc ấy chữa các bệnh gốc bởi huyết xấu, thần kịch mệt rất là thần-diệu.

Thuốc Pilules Pink bán tại tất cả các hàng bào-chế.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

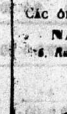
Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền **0$80**

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết nẩu.

Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rỗ phải. làm cho hay ho vật uống thuốc này rất dễ, vì có mùi thơm không có lợm giọng bao giờ!

Bài thuốc này có hội-đồng các quan Thầy-thuốc chứng-chỉ là hay.

Ấy là:

Thuốc nước bổ huyết

MAU BỔ 1$40

CẢM mới và cũ, HO
HO RAN NGỰC
trừ tuyệt như bốc
Solution Pautauberge
uống bổ PHỔI và ngừa bệnh HO LAO
Giá mỗi chai bốn quan
L. PAUTAUBERGE
Ph. Sur de Conciliabule, 1910, et toutes pharm.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, sưng dạ dầy, đau dạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$40

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

Hãy cẩn thận đề mắt đi.

BỆNH NGOÀI DA NHƯ LÀ :

Mụn, mẩn đỏ, hắc-lào, ngứa, sưng huyết-quản, lở và các nốt mẩn khác vì bệnh giang-mai mà phơi ra điều bởi tại máu cả. Vậy muốn chữa thì phải dùng một thứ thuốc thay máu rất mạnh. Thuốc thay máu thì không thuốc nào công-hiệu bằng thuốc :

Dépuratif Richelet

Dù bệnh mới hay lâu, miễn là vì máu sinh ra, thì khỏi. Thuốc này lại chữa cả các chứng đau xương, thấp nữa.

Bán ở các hàng lục-hợp to.

HẮC-LÀO	EczÉMA
khỏi 3 tuần	khỏi 30 ngày
khỏi	là cùng

Nhà Bào-chế « TAM LÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

CÁC ÔNG NÊN ĐẾN NGAY HIỆU :
NAM-THỊNH
6, Rue des Cantonnais, 6
HANOI

Hàng rẻ mới sang — Cai mới rất khéo

Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ. Man man kẻo hết hàng tốt.

3024

SẮP MỞ

Ba

PACHOD Frères & Cie LYON

3050

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập tự năm 1836, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 89

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

ELIXIR HISTOGÉNIQUE *Thuốc nước . . . .* Giá : **1$25**

GRANDLÉ HISTOGÉNIQUE *Thuốc hạt . . . . .* Giá : **1 . 25**

Đều là thuốc bổ để trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay. Người lớn trẻ con đều dùng được cả.

DÉPURATIF RIBAL. *Thuốc lấy huyết và tiêu độc (ta thường gọi là thuốc lọc máu) trừ các bệnh đau xương đau mình, mụn mọc ở mặt, trứng cá, v. v. . . . .* Giá : **1$30**

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống một thìa to . . . . . .* Giá : **1$25**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay

C. J. BONNET

là hiệu tơ lụa tốt hơn cả

PHẤN SUDOL

Rôm sẩy là bệnh các bọn trong da phát tiết mồ-hôi nhiều quá mà sinh ra. Rôm sẩy sinh ra người ngứa, khó chịu nhất là ban đêm.

Cứ chính chính rôm sẩy, độc đáo nhất, là bôi nước cô phấn SALIBOR và các nhiều phấn.

SUDOL một gói giá **0$50**

Dùng ba thứ ấy để chữa ngay

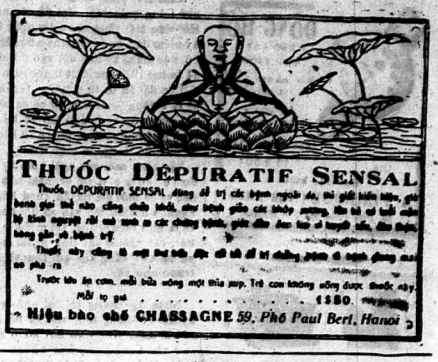
Hiệu bào-chế CHASSAGNE, 59, Phố Paul Bert, Hanoi

GRAND GARAGE AVIAT

41 à 45, Rue de la Chaux, Hanoi

Trước khi mua xe ô-tô, xin các quí-khách quá bộ đến xem bản-hiệu, quí-khách sẽ thấy nhiều hạng xe thiệt tốt mà giá tiền lại hạ.

Voisin
Dellaunay-Belleville
Ballot
Rolland-Pillain
Mathis
Salmson
Amilcar
Motobloc
Berliet
Latil-Loffly

THUỐC DÉPURATIF SENSAL

Thuốc DÉPURATIF SENSAL dùng để trị các bệnh người ta, thì giới hiện hiện, giới hạng gì thế nào cũng chữa khỏi, như bệnh giữa các khớp xương, lâu lắt sẽ thành nguyệt rồi sưng ra các chứng bệnh, giữa đầu đau hoài không giảm, về bệnh bí

Thuốc này cũng là một thứ thuốc để trị những bệnh ở ngoài dùng mà ra

Trước khi ăn cơm, mỗi bữa uống một thìa nhỏ. Trẻ con không uống được thuốc này

Mỗi lọ giá . . . . . **1$50**

Hiệu bào chế CHASSAGNE 59, Phố Paul Bert, Hanoi

Garage Bobillot

7, Boulevard Bobillot, 7

HANOI

Cần một người cai hiệt mạ kền thiệt giỏi.

Ai lành nghề thì đến đây mà hỏi.

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu này uống mát khan tiếng và liệu.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHỮA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pipperminl uống lấy làm mát mẻ lắm.

Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tiền Haute-Garonne)

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

(hiệu đầu nai)

Thuốc này thực đáng làm nổi danh tiếng cho người bào-chế ra, vì hiện đã dùng khắp trong các nhà thương và các nhà nuôi người ốm ở bên nước Đại-pháp. Thuốc này ngày nay ai ai cũng đã biết tiếng, mà lấy làm qui-hóa, lấy làm tin dùng, vì là một thứ thuốc có giá-trị đặc-biệt. Hãy xin kể các thứ bệnh mà thuốc này có thể chữa khỏi : bệnh suy nhược của đàn ông, đàn bà ; bệnh thở thần của con gái đến thì ; bệnh yếu đuối trong khi thai nghén, trong khi có sữa cho con bú ; bệnh mất nhọc quá về sự làm ăn, bệnh ngủ ngắn, bệnh đau lưng, đật gân, vân vân.

Chỉ dùng vài lọ thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai) thì các bệnh ấy thuyên khỏi.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

2056

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung kỳ

Chạy từ Đông-hà ngày thứ tư buổi sang đến Lao-bao buổi trưa. Các thư từ và hành-khách đáp thuyền, đến buổi trưa hôm thứ năm sẽ đến Tchépone, rồi ở đấy lại đi thẳng Savannakhet, đến nơi vào buổi chiều.

Từ Savannakhet sẽ chạy về Tchepone buổi sáng, thứ hai, các thư từ và hành-khách sẽ đến Lao-bao rồi đáp thuyền hai ngày thì đến Đông-hà, đến nơi vào buổi chiều hôm thứ tư.

Mỗi chủ nhật chạy có một chuyến, các ông khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bản-hãng liệu xếp xe cho đủ.

Hạng tốt đi . . . . . **28$00** một chỗ ngồi.
Hạng ta đi. . . . . **14.00** —

Đường đi Hué ra Vinh-là đi Nghệ-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước mỗi ngày.

Lái đánh giây thép PHAMVANPHI,
Vinh Đông hà Tourane, Thakhek hay là Nape

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)